

РЕШЕНИЕ

№ 1323

гр. София, 28.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 09.02.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Пламен Панайотов

Елеонора Попова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **11241** по описа за **2023** година докладвано от съдия Елеонора Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „Елимекс инженеринг“ ЕООД, представлявано от К. А. С.– управител, срещу Решение № 4443/05.10.2023 г., постановено по НАХД № 8729/2023 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 111- ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № СФИ23-РД29-8/28.04.2023 г., издадено от заместник-кмета на Столична община /СО/, упълномощен със заповед № РД-09-2027/29.11.2011 г. на кмета на Столична община, с което на дружеството-касатора, на основание чл. 35, ал. 3 от Наредбата за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столична община (НРУИТДТСО) е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 300,00 лв. за нарушение на чл. 4, ал. 1 НРУИТДТСО.

В касационната жалба са развити доводи за неправилност на оспорения съдебен акт. Твърди, че посочената от наказващия орган като нарушена разпоредба на чл. 4, ал. 1 от Наредбата за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столичната община противоречи на по-висок по степен нормативен акт. Сочи, че при издаване на наказателното постановление са допуснати съществени

нарушения на процесуалните правила- ненадлежното посочване датата на нарушението. Моли съда да отмени оспорения съдебен акт и да отмени процесното НП.

В съдебно заседание, касаторът, редовно призован, не се представлява.

Ответникът – зам.кмет на СО, редовно призован, не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд– София - град, VI касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно основателността ѝ.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Решението на Софийския районен съд е валидно и допустимо.

Въз основа на събраните по делото доказателства, от фактическа страна е установено, че дружеството „Елимекс инженеринг“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], стопанисвало търговски обект–магазин за електротехника, предлагащ електронни компоненти, инструменти и консумативи, находящ се в [населено място], [улица]. На 29.11.2022 г. била извършена проверка в обекта от служители в дирекция „Икономика и търговска дейност“ на СО. При проверката било установено, че дружеството не е заявило работно време на търговския обект по надлежния ред, съгласно чл. 4, ал. 1 НРУИТДТСО. За резултатите от проверката бил съставен Констативен протокол № 4233/29.11.2022 г., който бил връчен лично на продавач– консултант. Впоследствие бил съставен АУАН, в присъствието на свидетелите Г. Т. и В. С., който бил връчен срещу подпис на управителя на търговското дружество. Въз основа на акта било издадено и обжалваното наказателно постановление.

За да постанови решението си, СРС е събрал като доказателства по делото писмените доказателства, представени с НП, както и показанията на св. Г. Т.– актосъставител и св. В. С., и въз основа на тях е приел, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, обуславящи отмяната на НП.

СРС е обосновал правилен извод, че АУАН и обжалваното наказателно постановление са били издадени от компетентните органи и в рамките на законоустановените давностни срокове по чл.34, ал.1 и ал.3 от ЗАНН.

Споделят се изводите, че в конкретния случай санкционираното деяние се изразява в бездействие, като нарушението е започнало след изтичане на срока, в който задълженото лице е следвало да осъществи предписаното му от нормативния акт действие и е продължило до момента, в който е установено от съответния контролен орган по реда на ЗАНН.

По отношение на възражението относно нарушената материалноправна норма, настоящият състав намира, че установеното при проверката нарушение е

квалифицирано като такова по чл. 4, ал. 1 НРУИТДТСО, която разпоредба въвежда задължение при упражняване на търговска дейност в стационарен обект физическите и юридическите лица да заявяват работно време на обекта в районната администрация по местонахождението му. Ал. 2 на същата разпоредба гласи, че заявлението за работно време на обекта в 2 екземпляра се подава до кмета на района със започване дейността на обекта. Съгласно §4 от ДР на НРУИТДТСО „започване на дейността“ е 7- дневният период от датата на заверяване на свидетелството за регистрация на фискално устройство на обекта в ТД на НАП. Липсват данни за отмяна на подзаконовия акт, въз основа на който е реализирана административнонаказателната отговорност спрямо юридическото лице.

Видно от представения констативен протокол, санкционираното дружество е представило свидетелството за регистрация на фискално устройство № 4391187/28.01.2020 г. Следователно в 7- дневен срок от тази дата, търговецът е следвало да заяви пред районната администрация работното време на обекта, а с изтичането на този срок и неподаването на заявление за работното време на стационарен обект, нарушението е извършено. Посоченото нарушение е от типа нарушения, които траят непрекъснато, т.нар. продължени нарушения. В случая релевантният момент, към който се преценява подаването или неподаването на въпросното заявление е този, от който се счита, че нарушението е извършено до неговото прекратяване и тъй като в случая такова не е налице– до момента на извършване на проверката от контролните органи– 29.11.2022 г., защото това са времевите граници, очертаващи допускането на нарушение и неговата продължаваща във времето проява. Предвид изложеното, макар и да не е съвсем точно указано в оспореното НП и съставения АУАН, че нарушението е траело през период от време, то дата на извършване на нарушението е именно датата на проверката – 29.11.2022 г., която представлява част от този период и недостатъчната прецизност на посочване на този релевантен факт не следва да се възприема като липса на реквизит, т.е. не съставлява съществено процесуално нарушение, засягащо правото на защита на нарушителя, обуславящо отмяната на процесното НП.

Като е стигнал до този извод, районният съд е постановил правилно решение, което следва да бъде оставено в сила.

Мотивиран от изложеното, Административен съд София-град, VI-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № № 4443/05.10.2023 г., постановено по НАХД. № 8729/2023 г. по описа на СРС, НО, 111-ти състав.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.